

CD 1 - 6. THE FORGET-ME-NOT / NEZABUD'KA / НЕЗАБУДЬКА

Іван Іванців/ Ivan Ivants'iv

Незабудько, милий цвіте! Чому ти зів'яв?
Nezabud'ko, mylyj tsvite! Chomu ty z'ivjav?
Forget-me-not, dear flower! Why have you withered?

Чи для того що мій ангел мене понехав?...
Chy dlja toho shcho mij anhel mene ponekhav?..
Was it because my angel me has neglected?...

Не смутися! Що я плачу, мене томить жаль,
Ne smutysja! Shcho ja plachu, mene tomyt' zhal',
Don't be sad! That I cry, me depresses regret,
(Regret depresses me)

Но Бог свідок що у мене душа аж криштал!
No Boh svidok shcho u mene dusha azh kryshtal!
But God is witness that my soul is like crystal!

Я, віддав був я серце. В перших днях весни,
Ja, viddav buv ja sertse. V pershykh dnjakh vesny,
I, I had given away my heart. In the first days of spring,

О на, Боже! Віроломна, забула ті дни.
O na, Bozhe! Virolomna, zabula t'i dny.
Oh, God! The false one, has forgotten those days.

Як тоді мні присягала на Бога на світ,
Jak tod'i mn'i prysjahala na Boha na svit,
When then to me she swore before God and before the world,

Та на синій незабудьки люби мене цвіт.
Ta na syn'ij nezabud'ky ljuby mene tsvit.
And before the blue forget-me-not dear to me the flower.
(my dear flower)

Весна, наша проминула, присяга давна.
Vesna, nasha promynula, prysjaha davna.
Spring, our spring has passed, the oath was long ago.

Та зів'яла незабудька.
Та z'ivjala nezabud'ka.
That withered forget-me-not.

Дорога моя; та зів'яла незабудька ...
Doroha moja; ta z'ivjala nezabud'ka...
Dearest mine ; that withered forget-me-not...

Дорога моя.
Doroha moja.
Dearest mine.